

Una experiència de fe contagiabile

Dv, 24/04/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 3er de Pasqua

Barcelona 26 d'abril de 2020

Com és avui el món dels joves? Quina fesomia presenta? Actualment el món dels joves només confia en el que ells mateixos poden experimentar o viure personalment. Si avui a molts els hi costa creure, els hi costa la fe, és **perquè no han tingut mai una experiència personal, viva, i gratificant de Déu.**

Molts joves estan creixent o han crescut enmig d'un desert, d'un buit religiós depriment i desolador. Podem parlar amb tota certesa d'una generació de desheretats. És a dir: joves que s'han quedat sense cap herència religiosa perquè no han rebut ni de la família, ni de l'escola, ni de la societat, experiències religioses prou vàlides i convincents com perquè s'hi engresquin i s'hi comprometin.

La seva única herència és la ignorància total, les distorsions, la confusió, la desconfiança, la més glaçadora indiferència, davant del fet religiós. Molts d'aquests joves ni neguen ni dubten. Simplement ho ignoren tot. **No en tenen ni cap idea ni cap aproximació fiable.** Només vulgars caricatures.

Aquest tipus d'increença no és fruit d'una decisió personal. Més aviat és l'estat al que s'arriba quan a la persona li falta un mínim acceptable d'experiència religiosa i, a la vegada, rep de l'ambient en el que es mou un seguit de missatges que li presenten el fet religiós com una realitat trivial i buida, sense cap contingut seriós, sense cap importància ni transcendència per a la persona.

¿Com pot arribar a creure un jove que a casa seva només ha conegut el silenci o la negació o la indiferència religiosa, un jove que a la televisió només veu burles i

crítiques a una religió tòpica i ridícula i que de l'Església només en capta els aspectes externs i deformats d'una institució que li resulta estranya, innecessària i antiquada?

El primer que necessiten aquests joves no són pas teories, no és doctrina.

Ningú no els podrà convèncer amb paraules d'una realitat que ells no poden ni saben experimentar ni viure amb goig i esperança.

El que més necessiten és que **algú els ajudi a descobrir un Déu Amic** i la possibilitat real de comunicar-se amb Jesucrist Salvador. Vet aquí la gran responsabilitat actual de l'Església i dels creients. **No es pot creure en Déu quan falta la comunicació viva amb Ell.** No es pot seguir Jesucrist quan no hi ha cap contacte engrescador, cap atractiu convincent, cap experiència captivadora.

El relat evangèlic d'avui amb els deixebles d'Emmaús ens suggereix un doble camí a seguir per a despertar i desvetllar-se a la fe cristiana. En primer lloc: voler i saber llegir les Escriptures Sagrades que ajudin a encendre el cor i captivar la ment. En segon lloc: una celebració del Sopar del Senyor a on hom el pugui reconèixer i adorar-lo com a Salvador plenari en la vida i en la mort.

La fe dels joves només es desvetllarà si algú els ajuda a viure aquestes experiències salvadores i engrescadores.

Què en penseu de la vostra personal experiència religiosa? La creieu contagiàble i prou engrescadora? O bé, la vostra experiència religiosa no passa de badalls i avorriments? Aquí teniu, doncs, un examen de consciència prou seriós a fer. Seriós, compromès i estimulants.